

ikke erstattes efter den gældende Lov. Naar man nu i Overensstemmelse med Ulykkesforsikrings-Raadets enstemmige Indstilling stiller Forslag om at medtage den kroniske Kulilteforgiftning under Loven, uanset at der er Udsigt til, at Anvendelsen af Gengas vil blive væsentlig indskrænket, skyldes det, dels at man, saa længe denne Anvendelse fortsat finder Sted, maa anse det for rimeligt, at de ved Beskæftigelsen med gengas-drevne Køretøjer opstaaende Tilfælde erstattes, dels at man finder det rimeligt, at de allerede opstaaede Tilfælde bliver gjort til Genstand for Erstatning, jfr. herved Bemærkningerne til Forslaget § 3, Stk. 2, dels endelig at det maa anses for ønskeligt, at kroniske Kulilteforgiftninger i det hele taget, hvad enten de skyldes Anvendelse af Gengas, eller de opstaar paa anden Maade, f. Eks. ved Anvendelse af Benzin eller ved Opfyring i Centralvarmeanlæg, bliver Genstand for Forsikring. Selv om der ogsaa efter nyere Undersøgelser fremdeles bestaar nogen Usikkerhed ved Bedømmelsen af, om der i det enkelte Tilfælde foreligger en kronisk Kulilteforgiftning eller Følger heraf, og hvor og hvornaar den er opstaaet, skønnes det dog, at man med de til Raadighed staaende Undersøgelsesmetoder vil være i Stand til i det angt overvejende Antal Tilfælde med Sikkerhed at afgøre, om Lidelsen er opstaaet ved forsikret Arbejde.

Med Hensyn til de øvrige Udvidelser af Omraadet skal bemærkes, at der i Ulykkesforsikrings-Raadet har været Enighed om at foreslaa, at samtlige Hudsygdomme, der er bevirket ved de Stoffer, der kan fremkalde Forgiftninger, som begrunder Erstatning, medtages som erstatningsberettigende, da det maa anses for urimeligt, at alene Forgiftninger, men ikke Hudsygdomme, der skyldes et af de i Loven nævnte Stoffer, skal give Adgang til Erstatning, og da det tilmed i det enkelte Tilfælde er vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at afgøre, om Hudsygdommen er opstaaet primært ved Paavirkning af Huden alene eller sekundært som en Følge af en almen Forgiftning efter Stoffets Optagelse i Organismen. Endvidere har man paa Grundlag af de af Direktoratet for Ulykkesforsikringen indhøstede Erfaringer — ligeledes i Overensstemmelse med Ulykkesforsikrings-Raadets enstemmige Indstilling — foretaget en Udvidelse af Forsikringen dels ved at medtage flere Stoffer, der kan medføre Erhvervsygdomme, dels ved at lade Forsikringen omfatte flere Virksomheder. Ved disse Udvidelser vil man afhjælpe visse Urimeligheder, som de gældende Bestemmelser kan give Anledning

til. Det kan saaledes f. Eks. ske, at Hudlidelse, der er opstaaet i Skotøjsindustrien, anerkendes som erstatningsberettigende, naar den er bevirket ved et Stofs Anvendelse ved en Arbejdsproces, medens Lidelsen ikke berettiger til Erstatning, hvis den opstaar i samme Virksomhed under Arbejde med samme Stof, men ved en anden Arbejdsproces.

Medens de foran nævnte Ændringer alle betyder Udvidelser i Forhold til den bestaaende Lov, er den foreslaaede Ændring, hvorefter kun kroniske eller kronisk recidiverende Hudlidelser skal gøres til Genstand for Forsikring, formelt en Indskrænkning, der tager Sigte paa at tilvejebringe en mere sikker Bedømmelse af, om Lidelsen stammer fra Erhvervsarbejde eller har anden Aarsag; den nu valgte Formulering er for øvrigt overensstemmende med den oprindelige Formulering i Loven af 20. Maj 1933.

Til § 2.

Denne Bestemmelse, der svarer til Bestemmelsen i § 78, Stk. 3, i Loven af 20. Maj 1933, er begrundet i Hensyn til Forsikringselskaberne, der ikke har haft nogen Mulighed for ved Overtagelsen af den enkelte Arbejdsgivers Forsikring at tage den ved de nye Bestemmelser forøgede Risiko i Betragtning ved Præmiens Fastsættelse.

Til § 3.

Efter enstemmig Indstilling fra Ulykkesforsikrings-Raadet er det foreslaaet at give Loven tilbagevirkende Kraft med Hensyn til Erstatning for Lidelser, der er opstaaet ved Paavirkning af Erstatningsstoffer samt kroniske Kulilteforgiftninger, under Hensyn til, at Forslag til Lovgivning paa dette Omraade var udarbejdet i 1943, men blot paa Grund af, at Lovgivningsmagten ophørte at fungere, ikke kunde forelægges Rigsdagen, idet Ændringerne blev anset for for betydningsfulde til, at de kunde gennemføres udenom Lovgivningsmagten, saaledes at Spørgsmaalet ikke egnede sig til Gennemførelse ved Lovanordning. Efter Besættelsens Ophør har Fremsættelsen af Forslaget beroet paa forskellige Forhandlinger bl. a. med Direktoratet for Ulykkesforsikringen og Ulykkesforsikrings-Raadet om de Ændringer i det oprindelige Udkast, som de senest indvundne Erfaringer har givet Anledning til.

Naar det i Stk. 3 foreslaas, at Udgifterne i de Tilfælde, der vil kunne medføre Erstat-